

квір-ідентичність – це ідентичність без сутності, «квір» декларується не ідентичністю, а критикою існуючих ідентичностей. Головним і єдиним критерієм віднесення людини до цієї категорії виявляється незвичайність, нестандартність, розбіжність з усім нормальним, легітимним, панівним.

Список бібліографічних посилань

1. Green R. The «Sissy Boy Syndrome» and the Development of Homosexuality. New Haven : Yale University Press, 1987. 416 p.
2. Захаренко Л. М. Життєва перспектива засуджених до позбавлення волі жінок. *Науковий вісник Інституту кримінально-виконавчої служби*. 2012. № 1 (1). С. 128–137.

Отримано 01.03.2019

УДК 351.74(477):316.346.2

Володимир Анатолійович ЄВТУШОК,

старший викладач кафедри тактичної та тактико-спеціальної підготовки факультету № 3 (підрозділів поліції превентивної діяльності) Харківського національного університету внутрішніх справ;

 <https://orcid.org/0000-0002-9165-6296>;

Євгенія Віталіївна КРИМСЬКА,

курсант факультету № 3 (підрозділів поліції превентивної діяльності) Харківського національного університету внутрішніх справ

ПРИЧИНИ ЗАСТОСУВАННЯ ГЕНДЕРНОГО ПІДХОДУ ДО ІНСТИТУТІВ СЕКТОРУ БЕЗПЕКИ

Розглянуто особливості гендерного підходу в контексті розвитку та реформування сектору безпеки. Видокремлено важливість жінок в суспільстві на рівні чоловіків, як військовослужбовців, правоохоронців та рятувальників.

Сьогодні ми живемо в часи швидких змін та гібридної війни. Звісно ж змінюються і взаємовідносини між чоловіками та жінками в усіх сферах життєдіяльності суспільства, військовослужбовців та працівників силових структур. Утвердження гендерної рівності – важливий напрямок в Україні за останні роки. За останні п'ять років в Україні значно зросла кількість жінок, які несуть службу в секторі безпеки (військовослужбовці, рятувальники, правоохоронці) [3, с. 63].

Сучасні реалії життя вимагають від суспільства відмовитися від старих стереотипів жіночності та мужності. І одним із дієвих способів руйнації стереотипових уявлень щодо виконання соціальних ролей є «забезпеченні й заохочуванні в громадській сфері суспільства багатьох прикладів успішного виконання гендерно нетрадиційних ролей» [2, с. 170].

Гендерні стереотипи – це «сприйняття, оцінка людиною статі та поширення на неї характеристик статевої групи шляхом застосування

загальних характеристик і щодо чоловіків, і щодо жінок, без достатнього врахування можливих відмінностей між ними» [1, с. 30].

Застосування гендерного підходу до інститутів сектору безпеки може поліпшити ряд аспектів, до яких відносяться [4, с. 3] такі.

Результативність надання ефективної безпеки і юридичних послуг. У жінок, чоловіків, дівчаток і хлопчиків різні пріоритети і досвід з точки зору безпеки. Беручи до уваги ці відмінності, в ході реформування сектора безпеки можна підсилити здатність інститутів сектору безпеки щодо запобігання і реагування на насильство, пов'язане з гендерними ролями і його динамікою – домашнє насильство, насильство по відношенню до представників сексуальних меншин. Це буде відповідати вимогам суспільної безпеки.

Представництво. Репрезентативне інститут сектора безпеки, який є дзеркалом суспільства з точки зору етнічного складу, плеємної приналежності, релігії, статі та мови, викликає більше довіри і є легітимним. Проте, представництво чоловіків в інститутах сектора безпеки все ще є домінуючим. У жінок і чоловіків рівні права на участь в забезпеченні безпеки, прийнятті рішень і контролі. Збільшення числа жінок в інститутах сектора безпеки бажано і необхідно; більш того – воно доцільно. Наприклад, в миротворчих операціях жінки необхідні для перевірки і відбору бойовиків-жінок, розширення мереж збору розвідувальної інформації, проведення поверхневих перевірок, обшуків жінок і надання допомоги жертвам насильства.

Контроль і підзвітність сектору безпеки. Рівна участь чоловіків і жінок у контролюючих органах, таких як парламент, організації громадянського суспільства та система правосуддя викликає довіру і покращує реакцію на проблеми, що турбують суспільство. Участь експертів з питань гендеру та жіночих організацій в роботі контролюючих органів також дуже важлива в тих випадках, коли необхідно запобігти або, в разі невдачі покарати винних в порушенні прав людини співробітників сектору безпеки.

Отже, питання виконня функціональних обов'язків жінками в секторі безпеки є важливою частиною в теперішній час коли жінки військовослужбовці чи силових структур задіяні в несення служби в обороні держави, забезпечені публічного порядку в життєдіяльності суспільства.

Список біографічних посилань

1. Гендерна рівність і розвиток: погляд у контексті європейської стратегії України / Центр Разумкова. Київ : Заповіт, 2016. 244 с.
2. Основи теорії гендеру : навч. посіб. / В. П. Агєєва, В. В. Близнюк, І. О. Головашенко та ін. Київ : К.І.С., 2004. 536 с.
3. Гендер у психологічних та соціологічних дослідженнях : навч. посіб. / Л. О. Шевченко, Ю. В. Кобікова та ін. Київ, 2015. 148 с.

4. Ривс О. Гендер и реформирование сектора безопасности. Практические примеры. Женева : Женев. центр демократич. контроля над вооруж. силами, 2014. vii, 148 с. URL: https://www.dcaf.ch/sites/default/files/publications/documents/Gender_and_SSR_Russian.pdf (дата звернення: 28.02.2019).

Отримано 01.03.2019

УДК 343.63:351.74

Івста Сергіївна ЄПШКО,

ад'юнкт Харківського національного університету внутрішніх справ

ЗАХИСТ ЧЕСТІ ПОЛІЦЕЙСЬКОГО В ЗАРУБІЖНИХ СИСТЕМАХ

Проаналізовані види відповідальності за наклеп на працівника поліції в європейських країнах. Наголошено на необхідності вдосконалення її кримінально-правового захисту поліцейського.

Діяльність органів поліції, обумовлена специфікою виконуваних нею функцій, зачіпає інтереси всіх членів суспільства. Оскільки органам поліції в процесі службової діяльності доводиться застосовувати примусові заходи, обмежувати права громадян, у випадках, передбачених законом, окремі з них проявляють до працівників поліції неповагу, принижують їх честь і гідність. Держава, яка зацікавлена у дотриманні національного законодавства, збереженні конституційного ладу своєї країни повинна підтримувати та створювати соціальні гарантії та належні умови для функціонування і захисту прав поліцейських.

Окремі кримінально-правові аспекти охорони честі та гідності в юридичній науці розглядали: О. М. Бандурка, Р. О. Стефанчук, І. Р. Стремькова, Ю. В. Баулін, А. В. Грищук, А. О. Церковна, О. М. Литвинов, А. А. Житній, В. І. Осадчий, та інші, проте в сучасних умовах охорони прав людини необхідно додаткове дослідження цього питання.

Стаття 3 Конституції України проголошує: «Людина, її життя, здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю» [1].

Прийняття Закону України «Про національну поліцію» значно розширило повноваження поліцейських. Національна поліція України (поліція) – це центральний орган виконавчої влади, який служить суспільству шляхом забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки та порядку. Поліцейським є громадянин України, який склав присягу поліцейського, проходить службу на відповідних посадах у поліції і якому присвоєно спеціальне звання поліції [2].